

II

Този ден беше най-щастливият в живота на Симон Бланк. Всички негови приятели се събраха в апартамента, където живееше, и му честитиха четиридесет и петия рожден ден. Това се случваше за пръв път от много години насам, защото експедициите бяха всяка година и за такива веселия нямаше условия.

И този празник, разбира се, беше между другото, защото след една седмица се готвеха да отплават с парахода “Льки” към бреговете на Антарктида.

Но да се върнем в дома на Симон Бланк и да се срещнем отново с нашите стари приятели и познати от миналата експедиция в джунглата. Тук цареше бъркотия, каквато бяхме видели в предната експедиция. И сега, разбира се, гласът на Пит Стендсън, най-добрия приятел на Симон Бланк, се чуваше над всички други. Силният бас на гръмогласния учен беше нещо обикновено за хората, които го познаваха.

Дъщерята на Бланк се намираще също сред приятелите на баща си. Тя беше може би деветнайсет-двайсет годишна. Мари’, така се казваше девойката, имаше красиво лице с благородни черти. Беше много хубава блондинка, а нито един не и’ обръщаше внимание.

Но младият палеонтолог не беше равнодушен. Неговата душа издържаше на изпитанието трудно и затова от време на време той поглеждаше към щерката на Симон Бланк с мъчно прикрита любов в очите. Най-после той видя, че и тя го гледа с любопитство. Сърцето на Светослав заби силно. Тези очи, които го наблюдаваха, бяха като на вълшебница. Младежът чувстваше, че неговите сили нямаше да достигнат и любовта щеше да го победи.

А в същото време приятелите на Бланк се веселяха, играеха.

След около час към Светослав се приближи Мари.

- Защо стоите сам и не играете с всички? – го попита тя и едно дяволито пламъче се показа в очите и’.

- Не мога да играя тези модерни танци – и’ отговори с привидно спокойствие Светослав.

- Ако искате, мога да ви науча – усмихна му се Мари.

- Не... не... не бих желал – отговори младежът, но този път смутено.

- О, няма защо да се стеснявате пред мен. Вие сте приятел на баща ми и, надявам се, бихте могъл да станете и мой приятел – тук тя го хвана за ръката и го поведе към играещите.

Светослав се смая. Такава смелост не бе очаквал от красивата дъщеря на Бланк...